

عنوان مقاله:

زون بندی پارک ملی گلستان

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 28، شماره 29 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجید مخدوم

محمد دهدار درگاهی

خلاصه مقاله:

زون بندی کوششی است هدفمند که به منظور تشخیص و تفکیک زونها بر اساس معیارهای حفاظت و منابع (فیزیکی و زیستی) و انجام توسعه متناسب با آن انجام می شود که در پایان منجر به تدوین برنامه فعالیت های هر زون می گردد. پارک ملی گلستان (اولین پارک ملی در ایران) با مساحتی معادل ۹۱۸۹۵ هکتار در شمال شرقی کشور و در مرز سه استان گلستان سمنان و خراسان واقع شده است. در فرآیند زون بندی پس از شناسایی منابع اکولوژیکی و اقتصادی - اجتماعی (در مقیاس ۵۰۰۰: ۱) با تجزیه و تحلیل و جمع بندی دادههای اکولوژیکی (مبتنی بر رهیافت سیستمی) ۷۷۵ واحد زیست محیطی در منطقه تفکیک گردیدند سپس با تهیه مدل های اکولوژیکی ویژه پارکداری و از مقایسه آنها با توان اکولوژیکی یگانهای زیست محیطی این یگانها برای زونهای هشت گانه مورد ارزیابی قرار گرفتند در نهایت اولویت بندی و ساماندهی زونها به شیوه رایج آن در ایران انجام گرفت و در نهایت نقشه زون بندی به عنوان واحد های برنامه ریزی در پارک ملی گلستان تهیه گردید و با تدوین برنامه ها (در دو سطح دراز مدت و کوتاه مدت) نحوه اجرای فعالیت های زونها و روند مدیریت جامع پارک ملی گلستان مشخص شد نتیجه مطالعه حاکی از آن است که در منطقه مورد مطالعه زونها امن ۴۳/۴۹٪ حفاظتی ۰۵/۳۵٪ تفرج گسترده ۵۸/۴٪ تفرج متمرکز ۵۴/۰٪ باز سازی ۹۱/۹٪ استفاده ویژه ۱۱/۰٪ در صد تاریخی - فرهنگی ۲۸/۰٪ و سپر (توام با دو زون حفاظتی و باز سازی) ۶۹/۵٪ وسعت پارک را به خود اختصاص داده اند.

کلمات کلیدی:

پارک ملی گلستان، پارکداری، تجزیه و تحلیل سیستمی، زون بندی، مدل های اکولوژیکی ویژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1577804>

